

அயோத்திதாசரின் மாற்று வரிவடிவம்

கா. கிருத்திகா ^அ, சி. அங்கயற்கண்ணி ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, சிக்கய்ய நாயக்கர் கல்லூரி, ஈரோடு- 638 004, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Iyothee Thass Alternate Script

K. Kiruthika ^அ, * S. Ankayarkanni ^அ

^அ Department of Tamil, Cikkayya Nayakkar college, Erode-638 004, Tamil Nadu, India.

*Corresponding Author Email: kiruthikaker@gmail.com

(Received: 15th December 2019; Accepted: 24th February 2020)

DOI: <http://doi.org/10.34256/ijot2012>

Abstract: Veera Maa Munivar is known as the pioneer in the reformation of Tamil script. Next to him, comes Periyar. But, Pandit Iyothee Thass, the precursor of Periyar is not brought into the picture. Iyothee Thass, a versatile scholar is not known to many because of his religious based ideologies. His research was based on the ideologies of Buddhism. All his activities were carried out following Buddha's teachings. He whipped the Brahmins for suppressing the lay people, untouchables, Paraiyar, Pulaiyar on the basis of casteism and pointed out their mistake in treating them as slaves and pulling down their economy. He opines that Buddhists and Jains protected and nurtured Tamil language. He brings out his devotion towards Buddha by interpolating Buddhas's teachings even in the script changing process of 'mai' and 'mei'.

Key Words: Pandit Iyothee Thass, Buddhism, Jain, Paraiyar, Pulaiyar

ஆசிரியர் குறிப்பு

கா. கிருத்திகா, முதுநிலை(M.A) பல்கலைக்கழகத் தேர்வில் 2 ஆம் இடமும், இளம் முனைவர் (M.phil) பெற்றுள்ளார். முழுநேர முது முனைவர் பட்ட ஆய்வாளராக இருக்கும் இவர் (Ph.d), தேசியத் தகுதித் தேர்வில்(NET) தேர்ச்சிப் பெற்றுள்ளார். 5 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அரசுக்கல்லூரியில் கல்லூரி கௌரவ விரிவுரையாளராகப் பணிப் புரிந்துள்ளார்.

முன்னுரை

பண்டிதர் புத்தமதக் கருத்துக்களில் ஆழ்ந்து தோய்ந்த அறிவு பெற்றவர். பன்மொழிப் புலமை மிக்கவர். நல்ல திறனாய்வாளர். இவரின் கருத்துக்களில் புத்த மதக் கருத்துக்கள் அதிகம் வெளிப்படும் சாதி, மறுப்பு, தீண்டாமை மறுப்பு, கல்வி, பொருளாதார முன்னேற்றம் போன்ற கருத்துக்களை முன்நிறுத்தி அதற்காக அரும்பாடுபட்டார். திராவிடக் கொள்கைக்கு முன்னோடி இவரே. ஆதி திராவிடர்கள் எல்லாம் பெளத்தர்களே

என்று வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் நிறுவியவர். 'ஒரு பைசாத் தமிழன்' என்ற நாளிதழை நடத்தி வந்தார். பண்டிதர் சுமார் 25 நூல்கள், 30 தொடர்க் கட்டுரைகள், 2 விரிவுரைகள், 12 சுவடிகளுக்கு உரை எழுதியது தவிர அரசியல் கட்டுரைகள், கேள்வி பதில்கள், பகுத்தறிவுக் கட்டுரைகள் எனச் சில நூறு கட்டுரைகளை அவர் எழுதியுள்ளார். திருக்குறளுக்கு உரை எழுதத் தொடங்கி ஒரு வருடத்தில் 55 அதிகாரங்களுடன் அப்பணி நின்றது. அதற்கு காரணம் அவரின் மரணம் (Raj Gowthaman, 2016; Gowthama Sanna; Geetha and Rajadurai, 1998).

அயோத்திதாசரின் மாற்று வரிவடிவம்

வீரமா முனிவரின் மாற்று வரி வடிவம் நவீனத் தமிழ் எழுத்துக்களில் மாற்றத்தைத் துவக்கி வைத்தார். பேச்சு வழங்குச் சொற்களுக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர். 'தென்னூல் விளக்கம்' என்னும் தம் நூலில் இவ்வரி வடிவங்களின் மாற்றங்கள் செய்துள்ளார். எ;ஓ; என்னும் குறில் எழுத்துகளுக்கு மேலே புள்ளி இருந்தால் அவை நெடில் எழுத்துக்கள் என்றிருந்ததை புள்ளியை நீக்கி 'ஏ' காரத்துக்குக் கீழே காலிட வேண்டும். 'ஓ' காரத்துக்குச் சுழி தந்து எழுத வேண்டும் என்றார். எகர, ஓகரங்களுக்கு எ., தே; புள்ளி வைப்பதை நீக்கி உயிர்மெய் குறிலுக்கு ஒற்றைக் கொம்பையும், உயிர்மெய் நெடிலுக்கு இடை;டைக் கொம்பையும், ரகத்திற்குக் கால் இட்டு மற்ற நெடில் குறியாக 'ஈ' காலிலிருந்து வேறுபடுத்தினார். இவர் கொண்டு வந்த வரிவடிவ மாற்றம் அறிஞர்களும் ஏற்றுக் கொண்டு நடைமுறையில் உள்ளது. வீரமாமுனிவருக்கு பின் வரிவடிவ மாற்றத்தில் அயோத்திதாசரின் பங்கும் குறிப்பிடத்தக்கது. பண்டிதர் தமிழ்மொழி எழுத்துக்களை நஞ்செழுத்துக்கள், அமுதெழுத்துக்கள் என்று பிரித்துள்ளார்.

“மதித்த கசதநப பவ்வொடு பவ்வு, முதித்த மைந்த நாற்குற்றியிருந்து தித்தமுதென், றாதி மொழிக்குந்த சாங்கத் தயலுக்குள், தீதில வேயென்றார் தெரிந்து” என்னுந் தசாற்கத்துள் உண்டி பொருத்தமே அமுதெழுத்துக்களையும், நஞ்செழுத்துக்களையும் விளக்குகின்றபடியால் யாப்பிலக்கணங்கற்ற பெரியோருக்கே நஞ்செழுத்தென்னுங் தீராவிட அட்சரங்களும், அமுதெழுத்தென்னுந் தமிழுட்சரங்களுகங் கண்டு அப்பாஸைக்குமத் திராவிடமென்றும், தமிழென்றும் வழங்கலாயினர் (அ.தா.ச. 2:555)

தமிழ், திராவிடம் இரண்டும் ஒரு மொழிக்குரிய பெயர்கள், அக்காலத்தில் இரண்டு மொழிநடைகள் கையாளப்பட்டுள்ளது. வாசகநடை, செய்யுள் நடை, செய்யுள் நடை அதிகம் புழக்கத்தில் இருந்ததால் அவைகளுக்கென்று பத்து பொருத்தங்கள் இருந்தன. மங்கலமழசை அறிந்து பத்துப் பொருத்தங்கள் பொருந்திப் பாட வேண்டும் என்பது விதி.

யாப்பிலக்கணம் கூறும் முதல்மொழி எழுத்துக்கள் யா, யோ,ரா, ரோ, லோ என்னும் மூலொற்றெழுத்து, இரட்டைப் படை மகர குறுக்கம் ஆயுதமுமு; நஞ்செழுத்துக்கள் உள்ளதால் திராவிடம் என்னும், அ, உ, எ, க, ச, த, ந, ப, ம, வ என்னும் அமுதெழுத்துக்கள் இருந்ததால் அவற்றை தமிழ் என்று கூறினர். திராவிடமென்பது குறுக்கல் விகாரத்தால் திராவிடம் என்றானது என்றார் பண்டிதர்.

புத்தபிரான் கூறிய தமிழ் அட்சரங்கள் அகத்தியர் மூலம் தென்னாட்டில் பரவிய தென்பது பண்டிதர் கூற்று. அதில் அவ்வைக்கு முக்கிய பங்கு உள்ளது என்கிறார். அவ்வை புத்தரின் போதனையால் வேப்பமரத்தடியில் ஞானம் பெற்று உலக மக்கள் தொடங்கி அரசகுடிகள் வரை அறநெறியைப் பரப்பியதால், அவரை பௌத்தர்கள் அறச்செல்வி, அம்மை, ஞானத்தாய், உலகநாயகி, உலகமாதா, ஓளவை, அருகி, அம்மையார், தருமதேவதை, வாலி, பகவதி என்று பலப் பெயர்களின் கொண்டாடி வந்துள்ளனர் என்று பண்டிதர் கூறுகிறார் (அ.தா.ச.2:552).

அந்த இடங்களுக்கெற்படி தமிழ்மொழி வழக்குச் சொற்கள் மாறியுள்ளதையும் குறிப்பிடுகிறார். தமிழ் மொழியில் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை நஞ்செழுத்தில் இருந்து துவங்கினார்.

அயோத்திதாசரின் எழுத்துச் சீர்திருத்தமும் பொளத்தமதக்கொள்கையும்

‘மை’ எனும் மகர ஐகாரமும் மெய் எனும் மலர ஏகாரமும் என்னும் தலைப்பில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் சார்ந்த தன் கருத்துக்களை பௌத்த மதக் கொள்கைனுடன் ஒப்பிட்டு கூறுகிறார்.

யுகரவொற்று(ய்) சேர்ந்து வரக்கூடிய மொழிபேதங்கள் எல்லாம் புத்த மதத்தைத் தழுவியவருக்கும், சமணமுறிவர்களுக்கும், பௌத்த அறிஞர்களுக்கு மட்டுமே விளங்கும். மற்ற மதத்தினர் தங்களுக்கு மீறிய ஒரு பொருளுண்டு, அதை அடைந்தால் தான் இன்பம் பெற முடியும் என்று எண்ணுகின்றனர். ஆனால் பௌத்தர்கள் நாம் அனுபவிக்கும் இன்பா துன்பங்களுக்கு நாமே தான் காரணம். அதாவது ‘தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா’ என்கிறார். நமக்குள் இருக்கும் சக்தியை உணர்ந்து நம்மை நாம் உணர்ந்தால் தான் உண்மைநிலையை அடைய இயலும். புத்தர் இத்தகைய நிலையையே பரிநிருவாணம் என்கிறார்.

“உடலுயிரென்னும் உண்மெய், புறமெய் இவற்றினை கண்டடை தெற்கே வரிவடிவாம் அட்சரங்களை வகுத்து உயிரெழுத்தென்றும், மெய்யெழுத்து என்றும், ஆவியென்றும், உடலென்றும், நஞ்செழுத்தென்றும், அமுதெழுத்தென்றும், இவ்வெழுத்துக்களுக்கெல்லாம் ஆதி எழுத்தாயது அகார பேருயிரென்றும் வகுத்து அவ்வட்சரங்களை வாசித்துணர்ந்து கலைநூல் தெரிந்த பின்னர் தனதுடலுயிரினது. பாகுபாடுகளைக் கண்டு தனக்குள்ள அமுதாகும் சாந்தத்தைப் பெருக்கு அகராட்சரமாகியப் பேருயிராம் அண்ணாவினால் உண்ணாவினால் உண்ணாவின் அமுதுண்டு அழியா பாக்கியத்தனாகி புறமெய் அகற்றி உண்மெய்யில் நிவைத்து நன்மெய்யாம் தன்மகாய தகாகதனாகின்றான்(அ.தா.சி. 2 :550)

உள்மெய் (உண்மெய்), புறமெய் என்பது ஞானக்கண் மார்கம் புத்தர் கூறும் அட்சரத்தில் அகரம் என வரும் வரிவடிவம் ‘அ’ . உள்மெய் - உயிர், புறமெய்- உடல் இவற்றை அடைவதற்கு புத்தர் வரிவடிவங்களான அட்சரங்களை பாலி, சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் வகுத்துத் தந்துள்ளார். உயிர் எழுத்து ஆவி, மெய் எழுத்து உடல், ஆதி எழுத்து, அகரம், அகர அட்சரம் பேர் உயிர். இந்த பேருயிரினதுப் பாகுபாடுகளை உணர்ந்து

புறமெய் அகற்றி உள்மெய் அறிந்து அண்நாவில் உள்நாவில் அமுதுண்டு, நன்மெய்யான தன்ம காய ததாகன் ஆகிறான். அவனே புத்தரின் பிரிநிருவாண நிலையை அடைபவன். பண்டிதர் தனது கருத்துகளில் புத்தரின் பஞ்சசீலக் கருத்துடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார்.

‘மை’ விகுதி பெறும் எழுத்துகளில் வரும் ‘மை’ என்ற வரிவடிவை எடுத்துவிட்டு ‘மெய்’ என்று குறிப்பிட வேண்டும் என்பது பண்டிதர் கருத்து. ‘மெய்’ என்பது மனிதன் உள்ளத்தில் உள்ளது. ‘மை’ என்பது மனிதன் உள்ளத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்கிறார்.

நல்நோக்கம் -நன்னோக்கம், நல்முயற்சி-நன் முயற்சி, நல்நூல்- நன்னூல், என்பது சரி அல்லவா, அதுபோல தான் நல்மெய் - நன்மெய் என்றாவது மட்டும் எவ்வாறு தவறாகும். இவ்வாறும் வழங்கலாம் என்கிறார்.

‘பொம்மை’ என்ற வார்த்தைக்கு இலக்கணம் புரிந்தால் ‘நன்மெய்’ க்கும் விளங்கும். ‘பொம்மெய்’ - பொய்மெயென்று கூறப்படும், மண்ணினாலோ, மரத்தினாலோ செய்த பொய் தேகம் என்பது பொருள். இதுபோலத்தான் ‘நன்மெய்’ என்பதும், ‘மெய்’ என்று புத்தர் கூறிய அட்சர நிலையை மறந்து, ‘மை’ என்ற ஏவல் பொருளை ஏற்று வழங்கி வருகின்றனர்.

தமிழ்மொழி, எழுத்துக்களுக்கு பண்டிதரின் கருத்துக்கள் ஒரு புதிய வரிவடிவ மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்மாதிரியாக இருந்தது. 1907 ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் ‘தமிழன்’ இதழில் சென்னையில் ஒரு ஆங்கிலேயே அறிஞன் தமிழ் எழுத்துக்களில் உள்ள 240 எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாக 17 எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடித்துள்ளாராம். அப்பதினெழு எழுத்துக்களின் மூலம் தமிழை ஆங்கிலேயர் எளிதாக கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் இதை தமிழ் அறிஞர்கள் எப்படி ஏற்பார்கள் என்று தெரியவில்லை என்று அறிஞர் வருத்தம் தெரிவித்த செய்தி ஒரு பைசா தமிழன் (06.11.1907) வந்தது. இவ்வறிவிப்பே இவரை எழுத்து சீர்திருத்தத்தில் முழுவதுமாக ஈடுபடச் செய்தது. பண்டிதர் கொண்டு வந்த வரிவடிவ முழுவதும் கடைபிடித்தார். இவருக்கு அடுத்து தான் ஈ.வெ.ரா. பெரியார் எழுத்து சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தார். பண்டிதர் ‘மெய்’ என்றார். பெரியார் ‘மய்’ என்றார்.

முடிவுரை

வீரமாமுனிவருக்குப் பிறகு தமிழ் எழுத்தைத் தொழில்நுட்ப நோக்கில் அன்றி தத்துவார்த்த அடிப்படையில் பண்டிதர் சீர்திருத்தினார். வீரமாமுனிவரின் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் அனைவராலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. இவரின் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பௌத்த மதக் கொள்கையாகவே இருந்தது. இதனை அறிஞர்கள் யாரும் ஏற்கவில்லை. புழக்கத்தில் இல்லாமல் இருந்தது. பண்டிதரின் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை அடியொற்றித் தோன்றிய பெரியாரின் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் வழக்கில் உள்ளது. தமிழ் இலக்கியங்களில் பண்டிதர் செய்த ஆய்வுகளில் பௌத்த மதக் கருத்து இடம் பெற்றிருக்கும். இவரின் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் வழக்கொலிந்ததால், இத்துறையில் மக்கள் இவரை முன்னிறுத்தவில்லை. மறைக்கப்பட்ட மனிதராகவே உள்ளார்.

References

Gowthama Sanna, (2007:2011), Indian literary sculptors Ka. Ayothithasa Pandithar, Anna Salai, Chennai, India.

Raj Gowthaman, (2016), Ka. Ayothithasar Aaivugal, Kalachuvadu Pathipagam, Nagacoil, India.

Geetha, V., Rajadurai, S.V., (1998), Towards a Non-Brahmin Millennium: From Iyothee Thass to Periyar, Popular Prakashan. Ltd; UK ed. edition (1 Dec. 1998)

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2020. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License